

A verba do Corvo

Un ano máis a primavera comeza, pero a natureza xa amosa todo o seu esplendor. Nas pólas das froiteiras rebentan as flores e desde aquí arriba vexo as leiras cun manto amarelo de pampullos. Un ano máis, o sol comezou a quecer antes de tempo, como se en xullo estiveramos. O aire refréscame o peteiro, pero aínda así preciso pousarme e coller folgos para contarvos todo o que aconteceu na aldea no último ano.

Non hai mellor sombra que a do carballo da Gholbada, á beira do Frade. Alí, pousado, paréceme escoitar un son coñecido cos Airiños que chegan dende Liboreiro. Semella a gaita do Rin-Ran. Como sentimos a súa perda! Francisco Estévez non só era un gran músico de orella, senón tamén un mestre que soubo compartir a súa sabedoría, un veciño querido, un home inqueda e un lector entusiasta que devoraba os libros que os membros da Asociación Cultural Meiro lle achegaban á súa casa, aos pés do Liboreiro, nos comezos da axencia de lectura de Meiro. Que tardes de faladoiro máis gratificantes!

Desde a última parrafeada na verba do corvo, a aldea aínda houbo de lamentar outro pasamento. A morte do Ghallardo rachou a última parella de bois do Morrazo, icona da recuperación do millo corvo. O animal foi de lei ata o final, quixo rematar a sementeira a carón do seu inseparable Cabano e aguantou ata abrir a derradeira leiva antes de que o alento se lle acabara para sempre na finca de Casalgordo.

Son notas tristes no diario dun ano que, con todo, veu cargado de boas novas. A Asociación Cultural de Meiro volveu viaxar a Turín para participar no encontro internacional 'Terra Madre' xunto a miles de persoas de todo o mundo, representando aos cinco continentes, unidos por un obxectivo común: preservar a biodiversidade e divulgar a súa cultura agroalimentaria. A espiga negra espertou en Italia o interese das universidades e de destacadas figuras como a hindú Vandana Shiva, líder do ecofeminismo e activista antiglobalización.

O apoio de destacados perseiros da cultura galega, así como tamén de intelectuais recoñecidos, é tan importante coma o dos milleiros de persoas anónimas que botan unha man neste afán por preservar as nosas raíces, por manter a memoria dos nosos devanceiros. Boa mostra desta colaboración tivémola na Romaría pro-axuda para a restauración dos muíños de Vilas, Santos e A Laxe organizada coa axuda das asociacións Cabanouro e Amigos do Morrazo Verde. Foi unha xornada na que moitos veciños aportaron o seu gran de area e varios artistas plásticos crearon obras para contribuír á causa. O noso agradecemento para todos os que coa súa xenerosidade o fixeron posible.

A Asociación Cultural de Meiro agradece a implicación das institucións e recoñece que as achegas da administración melloraron, pero non tanto como sería de agardar pois aínda queda moito por facer. Esperemos que os ventos de cambio non arrastren os acordos selados co valor da palabra e avalíen o labor do colectivo como se merece.

Toda a cooperación é pouca, e iso que este ano as desfeitas minguaron grazas a dous novos axudantes, dous pastores que cada noite había que acender para que non esqueceran escorrentar ó xabaril. O porco bravo colleu medo, pero outros bos catadores non se arredaron ante o manxar que se agochaba nos milleiros: touróns, esquíos e paxaros coma este de plumaxe negra que coa súa verba vos convida agora a gozar da festa e a pousar a mirada sobre as páxinas escritas na Lingua do Corvo.

O Encontro Degustación do Millo Corvo convértese cada tempo marzal nunha gran festa onde se dan a man as persoas da aldea cos grandes nomes que traballan a prol da nosa cultura e da preservación da nosa identidade. Ese día unha mesma ilusión únenos a todos.

A revista volve facer unha aposta polo desenvolvemento sostible e a memoria histórica, translucindo entre as liñas o agarimo e a forza de cada pluma. Os artigos desvelánnos a crúa realidade dos transxénicos, fannos tomar conciencia da importancia da biodiversidade e mesmo falan das saudables propiedades do millo escuro. Ao calor das palabras ceibes compartimos as vivencias de Isaac Díaz Pardo, descubrimos as orixes da fabricación de cervexa en Galicia e decatámonos da importancia dos valados. Textos salpicados con poemas e prosas dun fondo sentimento que calan como a chuvia morna da primavera.

Chegou o momento de abrir as ás, de volver buscar a quentura do sol e das xentes que un ano máis, e xa van once, veñen á aldea de Meiro para compartir un anaco de pan de millo corvo.